

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

гр. София, 22.12.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в закрито заседание на 22.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

като разгледа дело номер **11587** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано на основание постъпила жалба от В. А. С., понастоящем изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в ЗОЗТ „К.“ към Затвора – С., депозирана чрез пълномощника му адв. Ю. Д., против Заповед №687/12.12.2022 г. на Началника на Затвора – С., с която му е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия“ за срок от 7 денонощия. В жалбата е направено и искане за спиране изпълнението на оспорения акт. В тази връзка се твърди, че съобразно посочените разпоредби предварителна е изпълняемостта на публичноправните актове /административни или съдебни/, като по отношение на санкционните актове, какъвто е процесният, предварително изпълнение не следва да се допуска, за да се гарантира целта на защитата, която обжалваният търси – да не се осъществят незаконосъобразно предвидените с акта правни последици.

Съдът, като прецени жалбата и изложеното в нея, във връзка с приложената административна преписка, счита, че същата е допустима, като подадена от надлежна страна, адресат на неблагоприятен за нея акт, подлежащ на съдебен контрол и в срок. Видно от отразеното върху самата заповед, оспорваният е запознат със същата и е получил копие от нея на 15.12.2022 г. Съгласно разпоредбата на чл.111, ал.1 ЗИНЗС, срокът за обжалването ѝ е триденен. Броен по правилата на чл.60, ал.5, вр. ал.6 ГПК, същият изтича на 19.12.2022 г., на която дата е депозирана жалбата по електронен път. Съдът счита, че жалбата е и редовна, като отговаряща на изискванията на чл.150 и чл.151 АПК, с изключение на изискването на чл.151, т.3 АПК, доколкото не е внесена дължимата държавна такса от 10 лева. Доколкото обаче в разпоредбата на чл.111, ал.3 ЗИНЗС е предвидено, че следва да бъде разгледана незабавно, в рамките на три дни от получаване на материалите, съдът счита, че делото следва да бъде насрочено в

открито съдебно заседание, за което да се конституират и призоват страните, като на оспорващия се укаже да внесе дължимата държавна такса и да представи вноската бележка до датата и часа на провеждане на заседанието. На страните следва да бъде указана доказателствената тежест.

На ответника не следва да се изпраща препис от жалбата и приложените към нея доказателства на основание чл.163, ал.1 АПК, тъй като същата е изпратена при изискване на преписката. Следва да му бъде указано, че съгласно чл.163, ал.2 АПК може да представи писмен отговор и да приложи доказателства към него в насроченото открито съдебно заседание.

По направеното искане за спиране изпълнението на обжалвания акт съдът приема следното:

Предварителното изпълнение на оспорената заповед е допуснато по силата на закона - чл.111, ал.4 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража. В този закон не са предвидени основанията за спиране на допуснатото предварително изпълнение, поради което следва да намерят приложение общите норми на чл.166, ал.2 и ал.4 АПК, съгласно които съдът може да спре предварителното изпълнение, ако то може да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда, като изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства.

Оспорващият не е представил никакви доказателства за настъпването на значителни или трудно поправими вреди от незабавното изпълнение на административния акт, нещо повече дори липсват твърдения в тази насока. В хипотезата, в която законодателят е допуснал предварително изпълнение на индивидуален административен акт, съдът може да спре предварителното изпълнение само когато по делото е доказано, че самото предварително изпълнение може да причини на жалбоподателя значителна или трудно поправима вреда. Доказателствената тежест за тази нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на жалбоподателя. Законът не изисква да се установи, че публичният интерес, в защита на който законодателят е допуснал предварително изпълнение по силата на закона, е по-малко значим от личния интерес на оспорващия. Какви са били мотивите на законодателя за изключението от установения общ принцип на суспензивен ефект на жалбата е ирелевантно, тъй като те нямат отношение към възможността съдът да спре предварителното изпълнение. С оглед на това дали те са или не са били някоя от целите по чл.60, ал.1 АПК е без правно значение за преценката на основателността на искането. Разпоредбата на чл.166, ал.4, вр. ал.2 АПК изисква да се провери дали поради настъпили нови факти и обстоятелства предварителното изпълнение няма да се окаже прекомерно, дали няма да премине рамките на основни, гарантирани и защитими в правовата държава права и интереси на оспорващия, дали не въздейства по недопустим начин на същността на правото, чиято защита се търси. Жалбоподателят в случая дори не твърди неблагоприятни за него последици и не е ангажирал доказателства, с които да установи факти и обстоятелства, въз основа на които да може да се обоснове извод за значителни или трудно поправими вреди от самото предварително изпълнение. Той е натоварен с доказателствената тежест да обори законовата презумпция за надделяващ обществен интерес от предварителното изпълнение на конкретната принудителна мярка, с която тежест в случая жалбоподателят не се е справил.

При съобразяване на горните факти и обстоятелства се налага извода за неоснователност на искането за спиране на предварителното изпълнение на

оспорената заповед. В случай на отмяна на административния акт жалбоподателят може да претендира обезщетение за вреди по реда на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Препис от настоящото определение следва да се изпрати на страните на основание чл.138, ал.3 АПК, заедно с призовките им.

Водим от гореизложеното и на основание чл.157, ал.1, чл.163 и чл.170, ал.1 от АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

О П Р Е Д Е Л И:

КОНСТИТУИРА страните по адм.д. № 11587/2022 г. по описа на АССГ както следва:

1. ОСПОРВАЩ - В. А. С., понастоящем изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в ЗОЗТ „К.“ към Затвора – С. и
2. ОТВЕТНИК – Началника на Затвора – С..

НАСРОЧВА адм. дело № 11587/2022 г. г. по описа на АССГ в открито съдебно заседание на 23.12.2022 г. от 11,00 часа, за която дата и час незабавно да се призоват страните.

УКАЗВА на оспорващия, че следва да установи съществуването на фактите и обстоятелствата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици.

УКАЗВА на ответника, че съгласно чл.163, ал.2 от АПК може да представи писмен отговор и приложи доказателства към него в насроченото открито съдебно заседание, с препис за жалбоподателя

УКАЗВА на ответника, че носи доказателствена тежест за установяване съществуването на фактическите основания, посочени в оспорения акт и изпълнението на законовите изисквания при издаването му, както и да представи доказателства за метода, по който е извършено изследването, въз основа на което е наложено наказанието и други медицински документи, ако такива са изпратени с приложеното към преписката медицинско направление.

На основание чл. 111, ал. 3 от ЗИНЗС делото ще се разглежда в отсъствие на жалбоподателя, ако той заяви, че не желае да се яви или явяването му е невъзможно по здравословни причини.

ОТХВЪРЛЯ направеното от „В. А. С., понастоящем изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в ЗОЗТ „К.“ към Затвора – С., чрез пълномощника му адв. Ю. Д. искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Заповед №687/12.12.2022 г. на Началника на Затвора – С..

Определението, в тази му част подлежи на обжалване пред тричленен състав на АССГ в 7-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК НЕЗАБАВНО да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ:

